

Скарбничка

Дитяча газета

№3 липень 2010

Яблунька і літо

Юрко і Мишко весною посадили біля школи яблуньку. І домовилися: на канікулах будуть приходити до школи й поливати її. Сьогодні поливатиме Юрко, завтра – Мишко, потім знов Юрко, потім Мишко. Ростиме собі яблунька – сил набиратиметься.

Настали канікули.

«Сьогодні мені поливати яблуньку, – подумав Юрко. – Та хіба їй щось станеться, як один день не полити? Завтра прийде Мишко й полле...»

Настав Мишків день. Далеченько жив Мишко від школи. Він собі й подумав:

«Учора ж поливав яблуньку Юрко... Нічого їй не станеться, як один день не полити. Завтра знову Юрків день, він трохи ближче до школи, хай собі й поливає...»

Кілька днів яблуньку ніхто не поливав. А щодня приходив до школи маленький Андрійко. Він годував рибку у шкільному акваріумі. Бачить хлопчик: ніхто яблуньку не поливає, ось – ось засохне. Він і став її щодня напувати. Зеленіє яблунька, сил набирається. От і перше вересня. Прийшли діти до школи. Не терпиться Юркові дізнатися: а чи поливав же Мишко? І Мишкові хочеться дізнатися: чи поливав Юрко?

Пішли хлопці до яблуньки. Ідуть і мовчать. А як побачили, що вона зеленіє, то засоромились і потупились у землю. Бо кожен подумав: це ж тільки я не поливав, а товариш мій поливав.

Так і стояли хлопці перед яблунькою, схиливши голови, аж поки не пролунав дзвінок.

Замечательный совет

2

Небесна охорона

3

Игры

4

Божья книга природы

6

Жодя, ты чего не спишь?

7

Веселый English

9

Кукурудзяна лялька

10

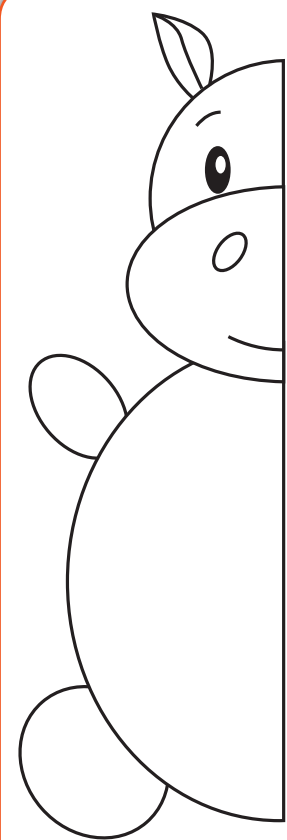
Абетка

11

Куклы своими руками

12

Домалюй та розфарбуй бегемотика

Абетка

Давайте жить дружно

5

Верблюд

8

Замечательный совет

Сережа пришел домой в плохом настроении. Он бросил портфель прямо в прихожей и пошел в свою комнату, не раздеваясь. Его любимый щенок Тишка побежал за другом, весело виляя хвостиком, но Сережа закрыл дверь прямо перед его носом.

Когда пришла мама, она сразу заметила, что у Сережи настроение чем-то испорчено. Она обняла его, поцеловала и ласково спросила:

– Что-то случилось, сынок?

Сережа, едва сдерживая слезы, не смог ничего ответить маме. Только кивнул головой. Мама еще раз поцеловала сына и снова спросила:

– Ты хочешь со мной поговорить?

Мама говорила так ласково, что Сереже захотелось всё сразу же ей рассказать. И он поведал маме обо всех неудачах своего

школьного дня: и как Антон забрал у него яблоко, и как старшеклассник Юра, живущий в соседнем подъезде, подставил ему ножку, и он упал и больно ушиб коленку. А еще о том, как ему было обидно, когда новенькая девочка Ира со второй парты пригласила на День рождения Витьку и Дениса, а его не пригласила лишь только потому, как ему кажется, что он не захотел поделиться с ней своей последней шоколадной конфетой.

– Как она не понимает, что если бы у меня была еще одна, я обязательно бы поделился, – с досадой, готовый расплакаться, произнес Сережа.

Мама снова крепко обняла сына, а потом заглянула в его полные слез глаза и приветливо сказала:

– Давай мы снова откроем бабушкин по-

дарок и поищем там какой-нибудь ценный совет.

Мамины глаза светились добротой и сочувствием, и от этого Сереже стало на душе тепло и уютно. Конечно же, он с удовольствием сядет сейчас рядом с мамой на диване. И с таким же удовольствием послушает, что на этот раз скажет им драгоценный бабушкин подарок.

Ах, да! Вы же еще не знаете, что бабушка подарила им в этот раз на Новый год! Представьте себе, очень драгоценный подарок! И не потому только, что он выглядит красиво и торжественно. Несколько раз он давал такие замечательные советы их семье, и даже именно Сереже, что мальчик теперь без всякого сомнения готов снова прислушаться к бабушкиному подарку. Это – удивительная книга с позолоченными краями. И называется она – Библия.

– Ох, сыночек! Послушай, какой замечательный совет я нашла для нас сегодня. Записал его очень мудрый царь древности по имени Соломон: «Кто хочет иметь друзей, тот и сам должен быть дружелюбным». Знаешь, Сереженька, я думаю, что нам с тобой нужно хорошенько подумать над этими словами.

И Сережа подумал. Вместе с мамой они испекли красивое и вкусное печенье. Потом мама помогла сыну смастерить симпатичную подарочную коробочку и уложить в нее печенье. Так получился скромный, но от всего сердца приготовленный подарок. Как вы думаете, кому? Новенькой девочке Ире. Сережа попросил у нее прощения за то, что пожадничал и не угостил конфетой, к тому же в день ее рождения. А потом вручил ей свой подарок.

– Сереж, а я тебе сегодня принес апельсин, – протягивая ему ароматный фрукт, сказал Антон. А потом добавил: – А еще я приглашаю тебя сегодня к себе на День рождения! Придешь?

Так замечательный совет из подаренной бабушкой Библии помог Сереже стать лучшим другом для своих одноклассников.

Ввічливість

Ввічливість – чеснота, притаманна вихованим людям.

Вони знають багато незвичайних слів: «Доброго дня», «Дякую», «Будьте ласкаві», «Вибачте», «Дуже приємно» тощо.

Ввічливими можуть бути і вчинки. Наприклад, поступитися місцем людині поважного віку, допомогти бабусі нести важку сумку, дідусеві – вийти з тролейбуса.

У народі кажуть: «Легісні слова роблять людей приятелями, а гострі слова – завзятими ворогами».

Діти! Напишіть, які ви знаєте ввічливі слова.

**Як багато слів хороших,
«Здрастуй», «вибач», «прощай», «перепрошую»,
«Дякую», «будь ласка» і «спасибі»,
Успіху бажаю, будь щасливим!
Їх потрібно добре знати
І щоденно уживати.**

Юлія Калашник

Небесна охорона

Юлія Калашник

П'ятирічному Андрійкові мама щовечора розповідає цікаву історію. Він любить слухати про створення світу, перший дощ на Землі, про будівництво величезної вавилонської вежі. Одного вечора хлопчик почув розповідь про ангелів. З кожним маминим словом він уявляв собі дивовижних створіння з великими крилами.

Сон непомітно підійшов до Андрійка. Хлопчик загорнувся в теплу ковдру і солодко заснув. За вікном у нічному небі сяяли зорі, золотим човником пропливав місяць. Усе довкола здолала дрімота. І тільки малий цвіркун завів свою колискову для всього світу. Андрійкові наснився красивий ангел з білими крилами, що сидів поруч з ним на ліжечку і ніжно гладив хлопчика по голівці.

– Хто ти? – запитав хлопчик.

– Я твій ангел – хоронитель. Господь послав мене з Небес, щоб оберігати тебе.

– То я маю справжню охорону? – зацікавився той.

– Аякже. І вона найкраща і найнадійніша, бо її надає тобі Сам Бог.

– Але якщо ти повинен пильнувати мене, то чому я ніколи не бачив тебе?

– Тому, що ангели – духовні творіння. Ми невидимі. Та бувають такі обставини, за яких ми постаємо перед вами в образі людини і надаємо необхідну допомогу.

– А коли ти стомишся і ляжеш відпочити, – продовжив розмову хлопчик, – хто тоді оберігатиме мене?

– Я не відчуваю втоми, бо Господь дає мені силу. Мій обов'язок – завжди бути поруч з тобою. Ангел – хоронитель перебуває з людиною навіть у найнебезпечніших місцях. Він огортає її своїми крилами і провадить у безпечніше місце.

– А чому ж тоді вчора я впав і розбив коліно? Ти що, був не уважним? – запитав Андрійко.

– Ні, я пильнував за тобою, але ж ти був таким неслухняним. Я не можу тобі наказувати, не можу примусити щось робити. А пам'ятаєш, як ти влітку не міг злізти з дерева. І хоч усі друзі залишили тебе, я був з тобою, підтримував, щоб не впав.

Хлопчик здригнувся. Йому ще й зараз було моторошно згадувати ту небезпечну пригоду.

– Знаєш, тепер я стану обережнішим, щоб не завдавати тобі клопоту. Дякую за охорону!

Андрійко задоволено усміхнувся. Він спав, а поруч стояла небесна варта.

Дві троянди

На березі теплої, сонячної моря в маленькому будиночку жив королівський садівник. Головним його багатством був розкішний сад. Садівник вирощував квіти і щовечора приносив їх у королівський палац. У куточку свого саду садівник посадив два кущі троянд. На кожному кущі розпустилося по бутону. Один яскраво – червоний, а другий – блідо – рожевий. Червона Троянда, впевнено розпускаючись, милувалася собою.

Усі були в захваті від неї. «О, яка красуня!» – шепотіла бджілка джмелю. «Вона прекрасна!» – дзвеніла муха. Та красуня була такою гордою, що не бажала помічати захоплених прихильників. Горда Троянда насміхалася над кожним, хто з'являвся поблизу, але найбільше перепало їй сусідці, Рожевій Троянді. «Яка ж вона негарна! – злораділа Червона Троянда. – Ніколи не бачила такої негарної квітки». Рожева Троянда у відповідь мовчала, гадаючи, що сусідка говорить правду.

Одного разу пішов сильний дощ. Під кущами квітів з'явилася маленька Мурашка. Вона попросила Червону Троянду дати їй притулок під своїми листками, щоб не загинути в потоці води. «От вигадала! Іди геть!» – вигукнула красуня. Раптом Му-

рашка почула з іншого боку: «Вибачте, я не хочу здатися нав'язливою... Мої листочки, звичайно, не такі широкі та густі, але ви можете під ними сховатися...»

Комаха зраділа. Коли дощ закінчився, Мурашка не залишила Рожеву Троянду, вона почала лікувати квітку, оскільки

мурашки – найкращі лікарі в лісі та саду.

Після дощу виглянуло сонечко. Червона Троянда обсохла і ніжилася в сонячному промінні, як раптом на один із її листочків сів Метелик. Метелик швидко полетів, а через декілька днів по тому ж листочку поповзла Гусениця. Вона була такою симпатичною, що Троянда вирішила нею прикрасити себе. Руки Гусениці були такими м'якими та ніжними. Проте... Вона тихо поповзла до краю листочка і надкусила його. «Ой! Ой! Обережно! Мені боляче!» – вигукнула Троянда. Але Гусениця продовжувала гризти. «Допоможіть!» – закричала красуня. Її почули Рожева Троянда та Мурашка і кинулися рятувати бідолаху. Та, на жаль, було вже надто пізно, Гусениця встигла підгризти стебло.

Минали дні, і Рожева Троянда, яку охороняла Мурашка, ставала все кращою і кращою. А Червона Троянда все більше втрачала свою привабливість. Одного разу садівник зрізав обидві Троянди. Червону він викинув, оскільки вона майже засохла. А Рожева Троянда перетворилася на таку красуню, що садівник вирішив віднести її в палац.

Замисліться: чого навчає нас ця історія?

Марафон с приключениями

Медвежонок и зайчик решили побегать наперегонки. Они думали, что им легко удастся обогнать друг друга. Но на пути они встретили много препятствий. Выбери себе героя и помоги ему пробежать марафон, реши все задания. В эту игру можно играть вдвоем – кто быстрее решит все задания, тот и пробежал марафон быстрее.

Старт

Собачки

Цветы

Бабочки

Облака

Задание 1

Посчитай-ка

Домики

Кошки

Мухоморы

Деревья

Задание 2

Ребус

Расшифруй ребус

1

Задание 4

Фрукт

Соедини точки и угадай, какой фрукт скрывается в рисунке

Задание 7

Нарисуй

Дорисуй медвежонка

Задание 3

История

Найди в газете историю «Яблунька і літо», прочитай и перескажи вслух.

Задание 8

Библия

Расскажи свою любимую библейскую историю. Если ты не знаешь ни одной истории, открой Библию и прочитай на выбор.

Финиш

Задание 5

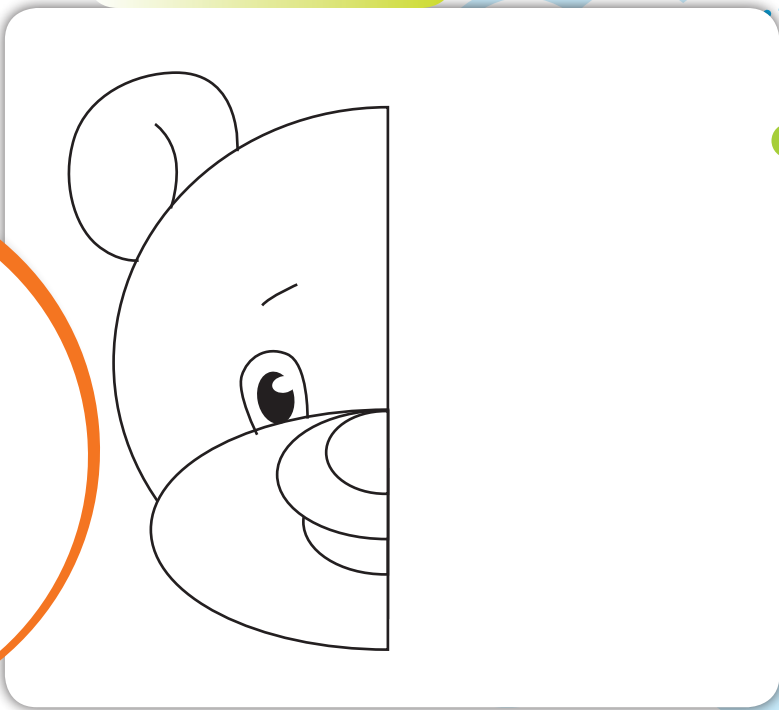
Ромашка

Посчитай количество лепестков ромашки

Задание 6

Дни недели

Напиши названия дней недели на английском языке

Ссора

Курица наступила утке на лапу. Она не намеревалась это делать, и утке не было больно; но утка сказала: «Я тебе отплачу за это!» И налетела на старую курицу. Но в полете ее крыло ненароком задело старую гусыню, которая стояла рядом.

«Я тебе отплачу за это!» – закричала гусыня и налетела на утку, но при этом ее лапка нечаянно зацепила кошку, которая как раз в это время оказалась во дворе, и вырвала клочок из кошачьей шерсти.

«Я тебе отплачу!» – закричала кошка и погналась за гусыней, но когда ее догнала, то столкнулась с овцой, и ее коготки запутались в шерсти овечки.

«Я тебе отплачу!» – закричала овца и побежала за кошкой. Но по пути она задела копытом лапу собаки, которая дремала на солнце.

«Я тебе отплачу!» – закричал пес и прыгнул на овцу, но в прыжке задел лапой старую корову, которая стояла у ворот.

«Я тебе отплачу!» – закричала коро-

ва и побежала, нагнув голову к собаке. Но по пути она нечаянно задела своим рогом коня, который стоял около дерева.

«Я тебе отплачу!» – закричал конь и погнался за коровой.

Какой шум поднялся! Конь налетел на корову, корова на собаку, собака на овцу, овца на кошку, кошка на гусыню, гусыня на утку, а утка на курицу! Какая суматоха! И все потому, что курица нечаянно наступила на лапку утке.

«Эй, эй! Что такое? – закричал хозяин. – Ты стой здесь, курица!»

Утку он отвел к пруду, гусыню на поле, кошку в сарай, овцу в загон, собаку в будку, корову во двор, коня в стойло. А с чего все началось?

Просто утка не простила маленькой обиды, которая была непреднамеренной.

*Немного объяснить,
Немного потерпеть,
Немного простить –
И ссоре не бывать!*

Ольга Бокова

Давайте жить дружно!

Вот и еще один месяц пролетел! Надеюсь, ты применяешь наш секрет дружбы? Если да, то очень хорошо. А если нет, то повтори и применяй на практике! Помнишь, мы говорили о том, что мои секреты дружбы принесут тебе пользу только в том случае, если ты будешь воплощать их в жизнь!

На страницах замечательной книги Библии записаны очень важные слова Иисуса: «Итак во всем, как хотите, чтобы с вами поступали люди, так и вы поступайте с ними» (Матфея 7:12). Пожалуйста, выучи их наизусть. Когда мы будем открывать новый секрет дружбы, ты поймешь, что Иисус прав на сто процентов!

Новый секрет очень прост: не перебивай!

У тебя когда-нибудь случилось, что ты рассказываешь кому-то о чем-то, и тут твой собеседник вспоминает какую-то важную мысль и прерывает тебя? Было не очень приятно, не правда ли? Один мудрец однажды заметил, что когда человек перебивает другого, он как бы «топчется» по мыслям своего собеседника. И это так же неприятно, как если бы в забитом транспорте полный дяденька наступил тебе на ногу!

Конечно, каждому понятно, что приятнее дружить и общаться с тем человеком, у которого нет ужасной привычки перебивать. А если у тебя уже есть такая привычка? Как от неё избавиться?

1) Внимательно слушай своего друга. Некоторые люди вместо того, чтобы сосредоточиться на словах собеседника, придумывают свой ответ. А если приходит хорошая мысль – перебивают...

Отучайся от этого.

2) Прежде чем сказать, немножко подожди. Наберись тер-

пения – пусть твой собеседник договорит. Чуть-чуть подожди – может, секунд тридцать. А потом говори – друг будет благодарен за проявленное к нему уважение и прислушается к твоим словам.

3) Проси Бога о помощи. Вспомни золотое правило, записанное в Библии (ты его прочитал во втором абзаце).

Иисус поможет тебе выполнять это правило! Ты же не хочешь, чтобы друг перебивал тебя? Не перебивай и ты – хорошие результаты тебя приятно удивят! Твоя Дружба Дружбозна.

*Я бегу, бегу, бегу
За ручьем вдогонку!
Средь ромашек на лугу
Он журчит так звонко.*

*А течет ручей к реке,
Ей он помогает –
Влагой травку на песке,
Как река, питает.*

*Я – как маленький ручей,
Маме помогаю:
Для семьи и для гостей
Чашки расставляю.*

*А сейчас, когда бегу
За ручьем вдогонку,
Песню петь ей помогу
Радостно и звонко.*

Літом одягається,
А на зиму одягу цурається.

Загадки

Голуба хустина,
Червоний клубок,
По хустині качається,
Людам усміхається.

(Дерево)

(Зорі)

Валентина Трач

БОЖЬЯ
КНИГА
ПРИРОДЫ

Настенька гостила в деревне. Там ей очень нравилось. Она помогала бабушке с дедушкой кормить цыплят, утят, пасти корову, собирала вишни и первые яблочки. Бабушка была очень довольна помощницей.

Но вот пришло время возвращаться обратно в город. За Настей приехали родители. С утра Настя ходила грустной, потому что ей не хотелось возвращаться в душный город. Конечно, у нее там друзья, школа, но здесь у нее тоже друзья...

Увидев, что Настя ходит такая грустная, дедушка предложил пойти прогуляться в лес. Настя согласилась.

В лесу было хорошо, Настя немного повеселела и начала напевать песенку. А дедушка сказал:

– Бог дал нам две книги: Библию и книгу природы.

– А как же можно читать книгу природы? – удивилась Настя.

– Бог создал природу, чтобы нам было приятно жить. Он очень мудро все устроил. Каждая клеточка, каждый листик имеет свой закон. Вот видишь это деревце? Этот дубочек кажется небольшим, нетолстым, а ему уже больше 30 лет. А вот и сыроежка. Она дружит с дубочком. Он тянет воду, а грибочку приятно, влажно. А вон большой столетний дуб, может, из его желуды вырос этот дубочек. Он как бы стоит, защищая его. А вон там стучит дятел, он живет в дупле большого дуба. А за то, что дуб дал ему дом, он чистит его, избавляет от паразитов. И все они живут дружно. Точно так же, как Иисус учит нас помогать друг другу, жить в мире со всеми.

А еще, если мы будем внимательны, то заметим, что через эту книгу мы можем узнать о погоде, о том, как нам одеться, чтобы не простудиться.

– Как интересно! А какая погода будет сегодня? – спросила Настенька.

Дедушка посмотрел вокруг и сказал:

– Ну, сегодня, думаю, Иисус пошлет вам дождик в дорогу, чтобы не было жарко.

Вот видишь – муравейник большой, а муравьев мало совсем. Это означает, что будет дождик. Да и капустниц что-то мало. А вон паучок, который забился в середину паутины и тихонько сидит. В ясную, солнечную погоду он вылезает оттуда и плетет паутину. Когда в воздухе только начинает собираться сырость, мы ее и не чувствуем, для нас погода еще ясная. Для паука уже идет дождь. Да и ласточки летают низко – это тоже к дождю.

– Как прекрасно все создал Бог! – восхищалась Настя. – Обязательно расскажу об этом своим подружкам.

Дедушка продолжал:

– Интересно наблюдать и за деревьями. Обычно много сока из березы течет перед дождливым летом. А осенью это дерево может рассказать, когда наступит следующая весна – рано или поздно. Для этого достаточно посмотреть, как у нее начинают желтеть листья. Если с верхушки – весна будет ранней, а если снизу – поздней.

– Дедушка! Который час? Мы наверняка опоздали. Я не взяла часов, – испугалась внучка.

– Не переживай, у Иисуса здесь тоже есть часы, и они показывают время, – улыбнулся дедушка.

– Не может быть!

– Может! Мы же с тобой читаем книгу Божьей природы, а у Бога везде порядок. Так что и часы тут есть, и компас.

– А где же они? Я их не вижу! – удивилась девочка.

– Да вот они вокруг нас, посмотри, какие красивые. Это цветочные часы.

– Здорово! Чудесно Божье творение!

Муравейник

Муравейник на опушке –
Домик крошечных друзей.
От подножья до верхушки
Полон окон и дверей.

Все друзья – семья большая,
От зари и до зари,
Словно армия лесная,
Защищают лес – смотри!

Все растенья защищают
От прожорливых врагов
И усердно исполняют
Всю работу муравьев.

Правда, можно поучиться
У проворных малышей,
Как трудиться, не лениться
И любить своих друзей?

Синички

У липні на дачі дуже багато квітів і ягід. У нас була грядка суніці, полуниці, гороху і ще багато всілякої всячини. Ми пололи грядки, а бур'яни складали в ящик, який зробив дідусь. Біля ящика був великий кущ калини і велика яблуня, де висів будиночок для синичок. Ми часто сиділи на пеньках і дивилися, як синички годували своїх діточок. Вони нас зовсім не боялися. У цьому будиночку вони жили вже п'ять років.

Зіпсувалася погода, моросив холодний дощик, а сонечко заховалося за хмари, вітер шумів деревами.

Три дні ми не виходили на вулицю, земля була мокра від дощу, а трава була в густій росі і переливалася різними кольорами. Ми помітили, що синичка літала рідко, а пташенята дуже кричали. Ми підійшли до гніздечка, їсти носила діткам тільки мама, а татко синичокдесь заблукав.

Синичка – мама була вся мокра і дуже худенька, літала без кінця, а нагодувати діток не встигала. Тато пташенят більше не повернувся. Ми вирішили допомогти синичці. Змайструвавши ящик, повісили біля гніздечка і поклали в ящик вершкове масло, горіхи, кришки хліба, насіння. Синичка тільки встигала їм носити. Вона нас зовсім не боялася. Так ми втрьох вигодували п'яťох пташенят. Вони весь час літали біля ящика і їли те, що ми клали.

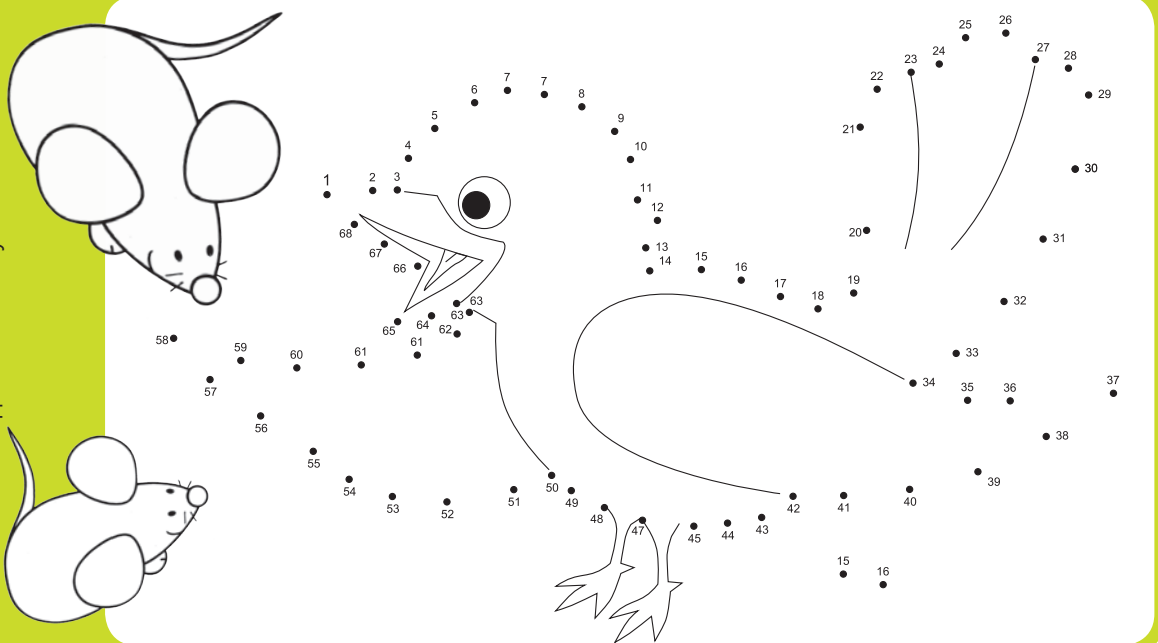
Як тільки засвітило сонечко, вони всі розлетілися по деревах і збирали різних комах, які докучали садівникам.

Скільки добра роблять ці маленькі птахи, а як вони страждають узимку, коли нема чого їсти! Із десяти синичок виживає тільки одна або дві. Давайте допомагати нашим пернатим друзям!

Галина Шевченко – Токарєва

Что видит мышка?

Соедини линии и узнаешь

Наталья Юнак

Жодя, ты чего не спишь?

— Жодя, Жодя, это я, Мозг. Жодя, ты чего не спишь? Я из — за тебя тоже не могу уснуть. А если я не высплюсь, то ребята будут усталые, голова у них будет тяжелая...

— Да вот же, я все думаю: зачем они на ночь так наедаются? Они что, не заботятся о своем здоровье? Эдак они из меня больного старика сделают за несколько лет. И тогда, когда им захочется жить и творить, воплощать свои мечты и идеи, им придется по больницам да санаториям мотаться, меня лечить. А мне этого не хочется. Мозг, Мозг! А может, ты им как — то подскажешь? Может, они все — таки задумаются над своим здоровьем, а?

— Ребята, посмотрите, что получается: ваш организм вначале получает энергию, а потом использует ее. Поэтому кушать плотно надо перед работой, а не после нее.

А когда ваш организм вдоволь натрудился и хочет только одного — отдыха, а вы еще наполняете его пищей, то у бедного Жоди уже не остается сил ее переработать. И что организму с этими питательными веществами ночью делать? Кто их потреблять будет? А к утру они уже станут несвежими. Вам разве нравится несвежая пища? Вот и вашему организму она тоже не нравится. Поэтому надо больше есть на завтрак, а ужин можно даже пропустить иногда. Только не делайте наоборот, как у вас часто бывает.

— Ребята, давайте жить дружно. Не обижайте меня, не забывайте, что для меня хорошо, а что плохо. И тогда вы вырастаете большими и сильными, а я буду служить вам верой и правдой много — много лет.

Йогурт

Давайте зробимо з вами йогурт. У блендері потрібно збити ягоди (полуницю, смородину чи малину) з кефіром або сметаною. Можна додати мед (на ваш смак). Смачного!

Полуниця

Найсмачніші полуниці
На городі в дідуся!
І великі! Подивіться —
Особливо ця і ця!

Пригощайтесь, сестрички,
Я нареву ще вранці знов,
Дозрівають вже порічки,
І малину я знайшов.

Як багато нам дарує
Боже літечко всякчас —
Гріє, пестить і годує —
Бог створив його для нас!

Господарочка

Вафли

Рекомендуем приготовить вместе с мамой.

- 1 стакан овсяных хлопьев;
- 1 стакан воды;
- 1 большое свежее яблоко (его нужно очистить от сердцевины и крупно порезать);
- 1 пак. ванильного сахара (10 г).

Нужно соединить все продукты и взбить в блендере до однородной массы.

Вливать в вафельницу небольшими одинаковыми порциями. Пусть мама запечет до готовности. Подавайте вафли горячими с вареньем. Приятного аппетита!

Шарики из сухофруктов

- 1 ½ стакана грецких орехов или подсушенного арахиса без шелухи;
- 1 стакан кураги;
- 1 стакан фиников;
- 1 стакан изюма;
- 1 ч. ложка апельсиновой корки;
- щепотка соли;
- 100 г кокосовой стружки или семян кунжута.

Пропустите (или попросите маму это сделать) через мясорубку орехи и сухофрукты. А теперь смешайте все перечисленные продукты и сформируйте шарики. Обваляйте шарики в кокосовой стружке или в семенах кунжута.

Вкусно? Еще бы!!!

Загадки

Червоний колір, кисло —
солодкий смак,
Кам'яне серце.
Чому то так?

(Вишня)

Ні листя, ні гілля —
У гаю зростають.

(Гриби)

Щоб дізнатися, як слід ставитися до своїх ворогів, впишіть у кружечки літери з назв поданих малюнків.

Розшифруй

О.О.О	О.О.О.О	О.О.О.О.О	О.О.О.О.О	О.О.О	.О.О.	О.О.О.О	О.О.О.О.О	.О.О.О

Верблюд

У мене нет копыт, а на двупалых ногах имеются тупые искривленные когти. На подошве моих ног мозолистые подушки. Поэтому я могу ходить по горячему сыпучему песку.

Догадались, кто я? Конечно же, верблюд.

У нас, верблюдов, длинная изогнутая шея. Она дает возможность держать голову высоко над землей и опускать ее к земле, не сгибая длинных ног.

Когда я голоден, ем почти все: кожаные уздечки, кусок веревки, палатку моего хозяина или его сандалии. Мой рот такой жесткий, что колючий кактус для него словно нежный лепесток. Я люблю поедать траву и другие растения. Если я не нахожу никакой пищи, мой организм автоматически берет жир из моего горба и питается им. Когда горб уменьшается, он перевешивает на одну сторону. Но если я нахожу чудесный оазис и снова могу поесть, мой горб быстро восстанавливает прежнюю форму.

Мы, верблюды, очень выносливые животные, можем долго прожить без воды. Нас называют «кораблями пустыни». А вы хотите на мне прокатиться?

Чи знаєте ви, що...

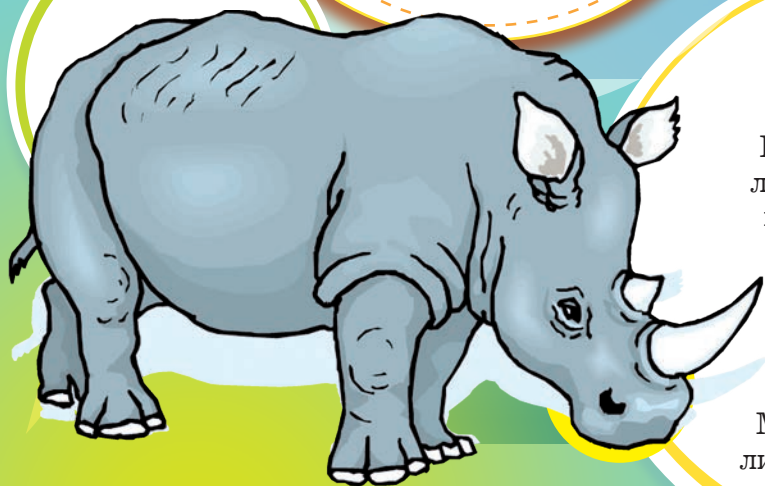
Верблюди можуть випити відразу до 100 літрів води.

На випадок піщаних бур верблюд прикриває очі великими повіками, щільно стулює ніздрі.

За добу з невеликим навантаженням верблюд проходить до 80 км зі швидкістю понад 20 км / год.

Самая крупная щука из когда-либо пойманных в реках и озерах была длиной 5,7 м и весила 143 кг. Возраст этой щуки был 267 лет, об этом узнали по кольцу с датой, прикрепленному к жаберной крышке рыбы.

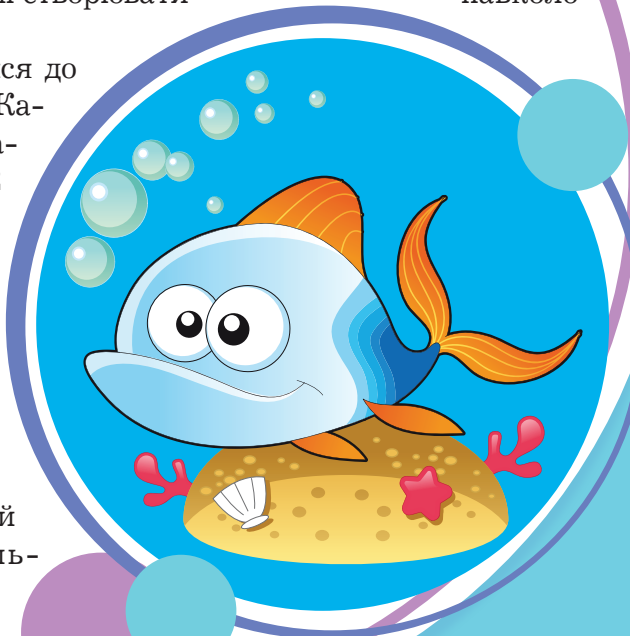
Чи люті носороги?

Незважаючи на страхітливу зовнішність і вражаючий ріг, носороги – мирні травоядні істоти. Але якщо хтось загрожує носорогу, він галопом кидається в атаку, наставляючи на ворога свій ріг. Мамаї – носороги особливо небезпечні.

Фахівці встановили, що насправді риби дуже чутливі до запахів, звуків, здатні розрізняти смак їжі, гратися, сумувати, деякі з них піддаються дресируванню. У них, як і в людей, бувають різні характери, вони спілкуються, товаришують, сваряться, турбуються про майбутнє потомство і підкоряються своїм законам. Крім того, риби здатні створювати навколо себе електричні поля.

Деякі риби пристосувалися до життя в гарячих джерелах Каліфорнії. Вони чудово почуваються при температурі + 52 градуси. У звичайних риб руйнуються клітини тіла та порушується діяльність серця навіть при температурі + 30 градусів. Деякі вчені вважають, що в організмі риб, які живуть у гарячих джерелах, є особливий жарознижувальний апарат.

Чи вміє плавати бегемот?

Більшу частину дня бегемот проводить у воді чи біля води, а на сушу виходить уночі в пошуках рослинної їжі. По – справжньому він не плаває, а надзвичайно швидко ходить чи бігає під водою.

Веселый English

Учим слова на тему «Члены семьи»

- Привет, ребята. Меня зовут кот Мартын. Я из знаменитой семьи. Мои дядя и тетя родом из самой Англии. Они недавно переехали ко мне жить, но русского языка не знают. Вот я и решил выучить английский язык, чтобы с ними общаться. Помогите мне в этом.

Прочитай и запомни слова

Mother
[мазэр]
мама

Father
[фазэр]
папа

Sister
[систэр]
сестра

Brother
[бразэр]
брат

Uncle
[анкл]
дядя

Aunt
[аунт]
тетя

1. Помоги коту Мартыну составить предложения по примеру

This is my mother [зыс ис май мазэр] это моя мама.

This is _____ (мой папа)
This is _____ (мой дядя)
This is _____ (моя сестра)
This is _____ (моя тетя)
This is _____ (мой брат)

2. Кот Мартын хотел выучить предложение на память, но пока он учил, все слова перемешались. Помоги Мартыну вспомнить и записать это предложение.

I, and, two, brother, have, one, sisters.

Ответ: I have two sisters and one brother.

3. Однажды кот Мартын пошел со своей семьей в лес собирать ягоды. Там члены семьи потерялись. Помоги Мартыну найти каждого члена семьи.

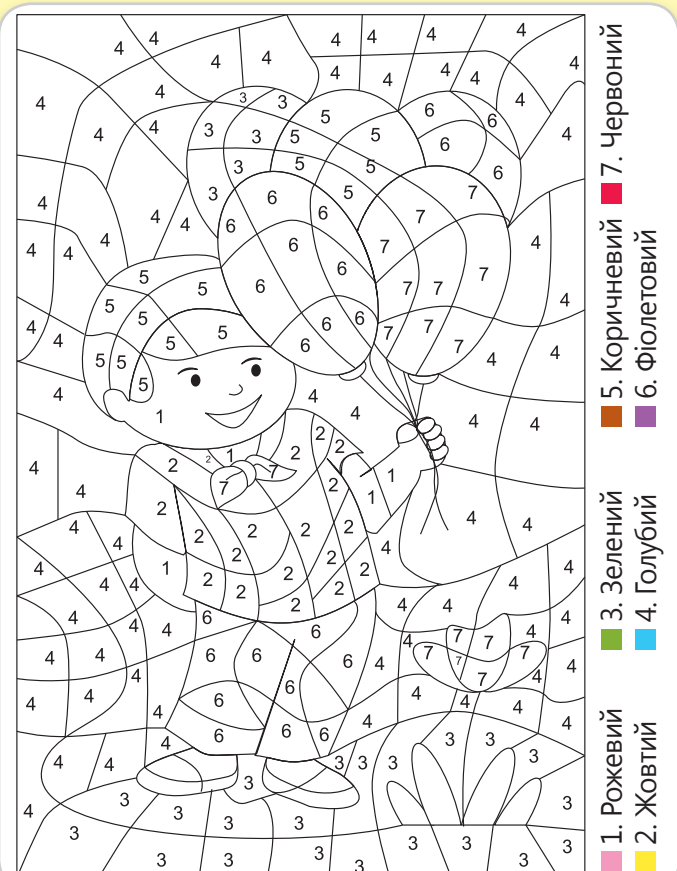
4. Переведи предложения на английский вместе с котом Мартыном.

У меня есть папа, мама, брат и две сестры

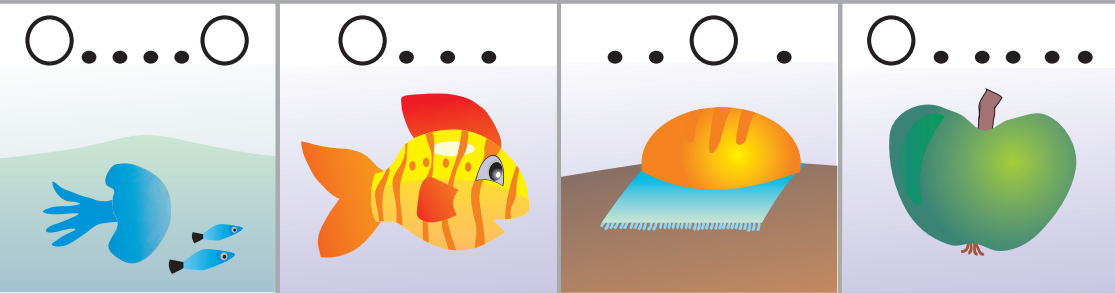
У меня есть тетя и дядя

- Вот мы и справились со всеми заданиями. Спасибо вам, ребята, что помогли мне. В следующий раз мы с вами научимся рассказывать о семье. До встречи!

Розмалюй

Розшифруй і прочитай ім'я жінки, що благословенна серед жінок. (Марія)

Розшифруй

КУКУРУДЗЯНА ЛЯЛЬКА

Марія Власюк

Ангеліна обережно йшла запиленою сільською дорогою, щоб не забруднити свої нові босоніжки. Вона хотіла подивитися, чи не видно татового автомобіля. Раптом вона почула, що хтось кличе її:

– Ей, хочеш яблуко?

Ангеліна відразу і не зрозуміла, звідки чути цей голос, а потім побачила, що за парканом сусіднього будинку стоїть босонога дівчинка і, дружельно усміхаючись, протягує їй маленьке зелене яблучко.

– Дякую, – узявши гостинець, чемно відказала Ангеліна і, дивлячись, як дівчинка смакує такими ж маленькими яблучками, відкусила шматочок. У тут ж мить її щелепи звело, дихання забило, ніколи в житті вона ще не їла нічого такого кислого.

– Що, Москву побачила? – усміхнулася дівчинка.

Ангеліна хотіла вже образитися, але, побачивши добродушну усмішку дівчинки, відразу передумала.

– Вибач, я не знала, що ти не любиш кислого. Я люблю. Восени ці яблука великі і солодкі, але зараз падають лише такі, – поспішила вибачитися дівчинка, а, побачивши, що її нова подруга знову усміхається, запитала: А як тебе звати?

– Ангеліна.

– А мене – Оленка, – протягнула сільська дівчинка, оглядаючи Ангелінін новенький костюмчик і зніяковіло відсмикуючи своє короткувате і дуже поношене платтячко. Але наступної миті вона знову весело усміхнулася і запропонувала:

– А давай ляльками гратися!

– У мене тут немає ляльки, – із сумом відповіла Ангеліна.

– Не хвилюйся, я тобі дам, – бадьоро відказала Оленка, – тільки давай підемо в мою хатинку, а то щось дуже сонце пече.

«Хатинка» – це стара груша, під якою Оленка настелила сухої трави. Там було затишно і приємно. Коли дівчатка встиглися на траві, Оленка витягла з-за пазухи свої «ляльки» – свіжі кукурудзяні качани. Побачивши здивований погляд Ангеліни, Оленка поспішила пояснити:

– Дивися, яка гарна лялька, яке в неї довге волосся, – і вона ніжно погладила кукурудзяні приймочки. – Я вмю робити ляльки і з кульбабки, і з опалого цвіту яблуні, але кукурудзяна лялька – найгарніша, їй можна робити такі гарні зачіски!

І справді в Оленчиних руках кукурудзяні качани ніби ожили, і дівчатка почали ними гратися, як справжніми ляльками: робити зачіски, годувати, вкладаати спати, ходити в гості...

– Ой, я щось зголодніла, – сказала Оленка, коли вони годували своїх ляльок пісочними «тістечками». – Зачекай мене тут, я зараз прийду! – гукнула вона, біжучи додому.

Дівчинка і справді швидко повернула-

ся, тримаючи в руках дві скибки чорного хліба. Одну вона простягла Ангеліні:

– Тримай, це торт, я його сама зробила!

Ангеліна з подивом крутила в руках дивний бутерброд, ніколи в житті вона ще не їла такого «торта»: скибка чорного хліба, зверху посипана цукром.

А Оленка, оближуючи цукор на пальцях, продовжувала:

– І зовсім не складно зробити такий торт. Потрібно спочатку відрізати скибку хліба, а потім змочити його водою, тільки не сильно, і змоченою стороною його покласти в цукор – і торт готовий.

Ангеліна несміливо відкусила шматочок своєї скибки і... їй сподобалося. Ледве встигла Ангеліна витерти долонею з губів цукор, як повз них, піднімаючи хмару пилу, промчав автомобіль.

– Тато приїхав! – зіскочила вона з місця. – Я мушу йти.

Із цими словами дівчинка простягнула Оленці кукурудзяну ляльку.

– Бери собі, хай це буде мій подарунок тобі, – усміхнулася Оленка.

Ангеліна подякувала своїй новій подрузі і, пригорнувши до грудей ляльку, побігла у свій двір.

Коли вони від'їжджали додому, Ангеліна, як завжди, повернувшись обличчям у заднє скло автомобіля, махала рукою на прощання бабусі і дідусю. І раптом вона побачила, що біля воріт сусіднього будинку стояла босонога дівчинка Оленка, яка махала їй на прощання рукою. Ангеліна усміхнулася і також помахала їй.

– Це твоя нова подруга? – запитала мама, коли Ангеліна зручно встиглася біля неї на м'якому сидінні.

– Так, це Оленка... – і Ангеліна детально розповіла про знайомство із цією веселою дівчинкою. Ангеліна так захопилася розповіддю про їхнє спілкування, що лише коли закінчила, помітила на маминих очах сльози.

– Мамо, чому ти плачеш? – здивувалася дівчинка.

– А ти, Ангеліно, – запитала мама, – чи вгостила ти Оленку цукерками, чи бананами, що я тобі привезла?

– Ой, мамо, я щось не подумала, – зніяковіла Ангеліна.

– Бачиш, дитинко моя, в Оленки дуже велика сім'я, у неї є ще п'ять братиків і сестричок, а вона шоста. Звичайно, їй батькам важко забезпечити таку велику сім'ю, проте Оленка – дуже щедра

дівчинка, вона поділилася з тобою тим, що в неї було.

– Мамочко, як я можу виправити свою помилку? – розчулено запитала Ангеліна.

– Чи ти зможеш чимось поділитися з Оленкою? Можливо, ми зберемо одяг, який ти вже не носиш, та й наступного разу завеземо Оленці.

– Так, так, – зраділа донька, – і ті чорні туфельки з бантиком.

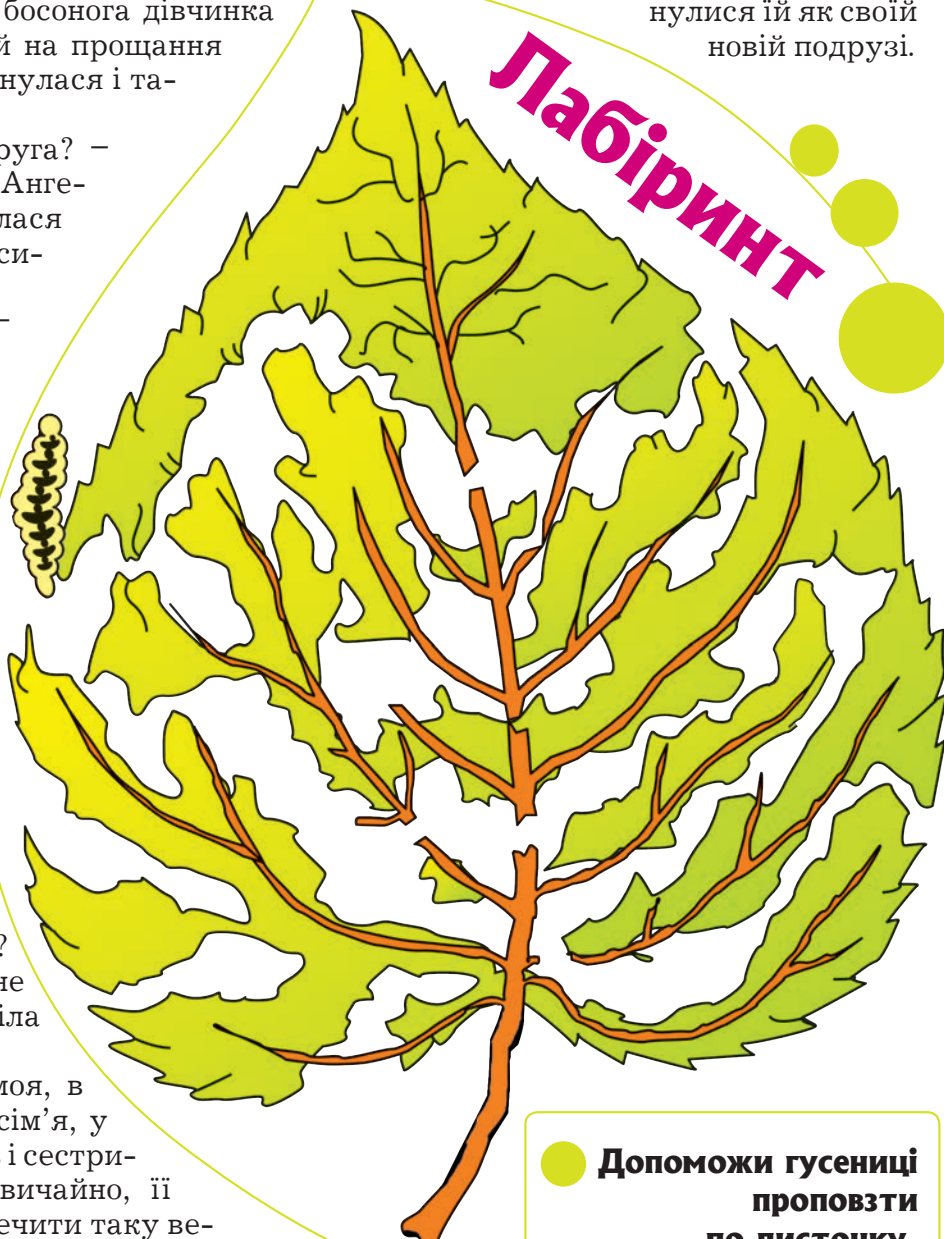
Цю ідею Ангеліна прийняла з радістю, однак їй хотілося подарувати своїй новій, такій добрій подрузі ще щось, чому б вона дуже зраділа. У дівчинки було достатньо часу подумати дорогою, а коли вони вже приїхали додому, у неї вже з'явилася ідея.

Зайшовши в хату, Ангеліна відрізу побігла у свою кімнату. Там, на маленькому диванчику, рядочком чемно сиділи її ляльки. Ангеліна взяла в руки одну з них – у гарному блакитному платтячку з хвилястим волоссям:

– З наступного тижня, Ненсі, ти будеш жити в Оленки. Вона дуже хороша дівчинка і буде тебе любити не менше, ніж я, – сказала Ангеліна ляльці, ніжно пригорнувши її, а повернувшись до інших іграшок, продовжила: – А з вами тепер буде жити моя нова лялька.

І коли вона посадила кукурудзяну ляльку на диванчик, їй здалося, що інші ляльки привітно усміхнулися їй як своїй новій подрузі.

Лабіринт

Допоможи гусениці проповзти по листочку.

Привіт, маленькі непосиди!

Літо, літечко... Як ми любимо цю пору року! Можна покатися на велосипеді, на роликах, пограти в м'яча, піти з мамою на ставок чи річку, поїсти смачних ягід. Та виділимо трохи часу і повчимо літери. Гаразд?

Отже, вивчимо літери Є, Ж, З.

Абетка

Літера Є

Єва красуня про послух забула,
Тільки – но хитрого змія почула.
Будьте слухняними, дітки, завжди,
Не наробіть, як і Єва, біди.

Літера З

Зірочки у небі гарно мерехтять,
Про Творця і Бога всім потрібно знати!
Він створив наш Всесвіт, і тебе, й мене,
З Господом будь завжди – і печаль мине!

Зайчишка беленький под елкою лежить.
От шороха малейшого всем телом он дрожит.
Не торопись сказать: «Боюсь».
Будь с Господом ты и не трусь!».

Літера Ж

Жаби гидкі у печі і на ліжках,
І на підлозі, і в ночвах, і в діжках!
Скоїлось так єгиптянам від того,
Що фараон вперто йшов проти Бога.

Жираф красив и многих выше
(Гордиться этим нет причин).
Мой друг, ты будь скромней и тише -
Для гордецов исход один.

Знайдіть літери
Є, Ж, З у віршиках і
обведіть їх олівцем.
Спробуйте написати
їх у своєму зошиті.
Поміркуйте: які
слова починаються
із цих літер?

Удень по небу гуляє,
А ввечері на землю
спати лягає.

(Сонце)

Розфарбоване коромисло
Через річку повисло.

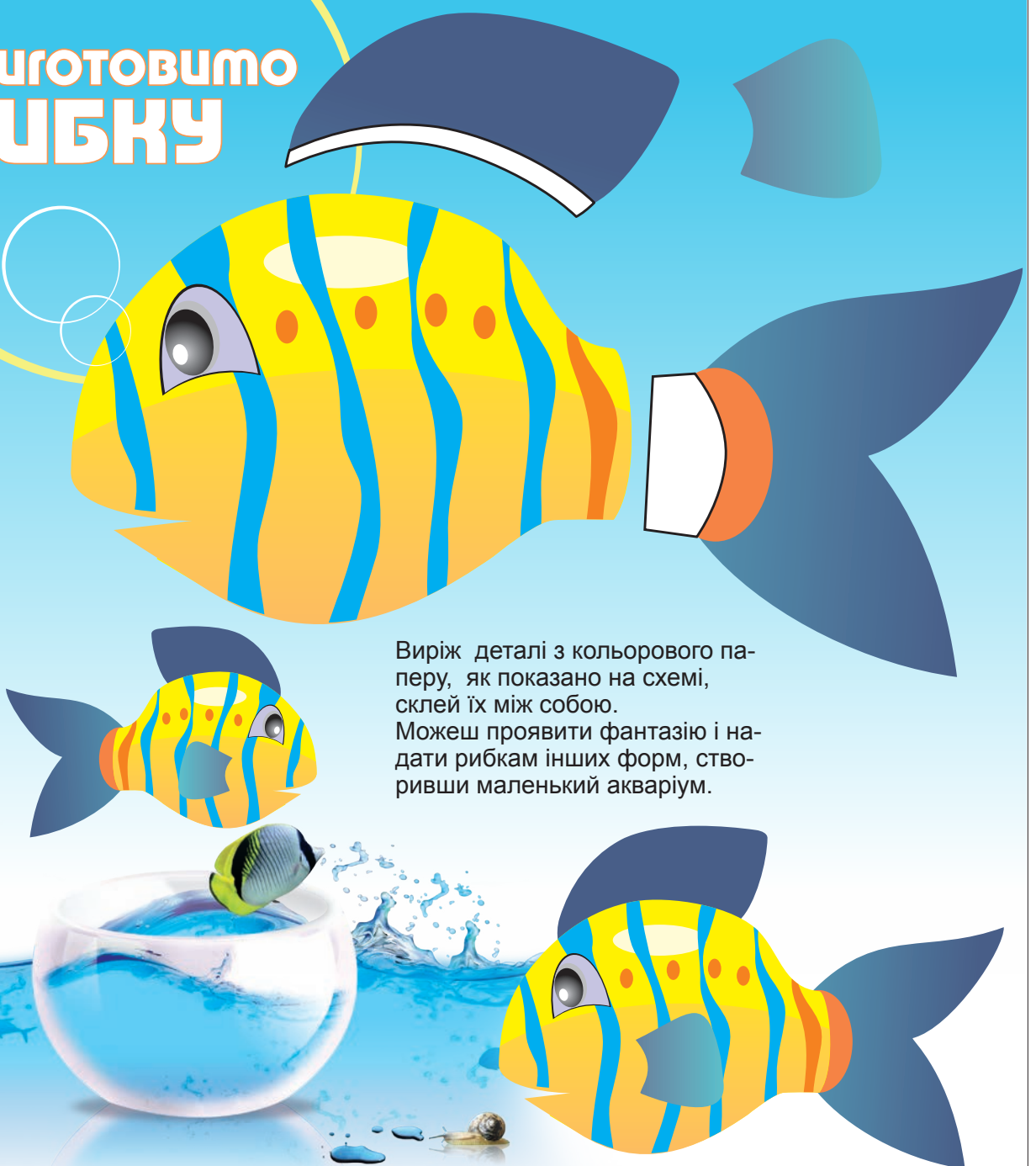
(Веселка)

Головоломка

Знайди відмінності

Виготовимо РИБКУ

Виріж деталі з кольорового паперу, як показано на схемі, склей їх між собою. Можеш проявити фантазію і надати рибкам інших форм, створивши маленький акваріум.

Дорогие друзья!
Вы наверняка не можете сидеть сложа руки.
Поэтому для ваших очень умелых ручек
найдется работа.

Жуки своими руками

Сегодня мы предлагаем вам организовать кукольный театр из подручных средств.

Для этого вам понадобятся:

- Один носок, который по каким-то причинам остался без пары или который стал на вас маловат (наверняка у вас такой имеется);
- четыре бумажных полотенца или другая мягкая бумага;
- резинка;
- ножницы;
- ткань, цветные нитки;
- клей;
- цветная бумага;
- бусы и др.

1. Скомкать четыре бумажных полотенца или газеты и сделать из них шарик и засунуть его в носок.

2. Перевязать резинкой носок сразу под шариком. Это будет шея куклы. По бокам прорезать две дырочки для рук куклы.

3. А теперь постарайтесь одеть куклу на руку. Указательный палец проденьте в голову, а большой и средний проденьте в дырочки.

4. Кукла практически готова. А дальше дело за вашей фантазией.

Вырежьте глаза и губы из цветного картона и приклейте (можно вышить). Нос можно сделать, связав кусочек носка в узелок. Волосы приклейте из толстой шерстяной нитки. Сделайте головные уборы и халаты, прорезав в ткани дырочки для рук.

Таким образом можно сделать много различных персонажей. Главное – ваша фантазия. А она у вас есть. Можете поделиться ею. Нарисуйте, какие куклы, сделанные по этому принципу, у вас получились.

«Зернятко»

Чудовий ілюстрований журнал, у якому багато цікавих історій, віршків, загадок та ребусів. Читаючи його, ви пізнаватимете світ, знайдете відповіді на багато запитань, спостерігатимете за життям тварин, милуватимете природою і радітимете життю, яке подарував люблячий Ісус.

Готовится к изданию книга А. Полосина «Християнська азбука». Эта книжечка стихов поможет ребятам не только выучить алфавит, но и задуматься над тем, что такое добро и зло, понять, в чем красота характера и как обрести друзей.

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль, Світлана Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua